

Animale DE PRADĂ

Traducere de
Corina Gâdiuță

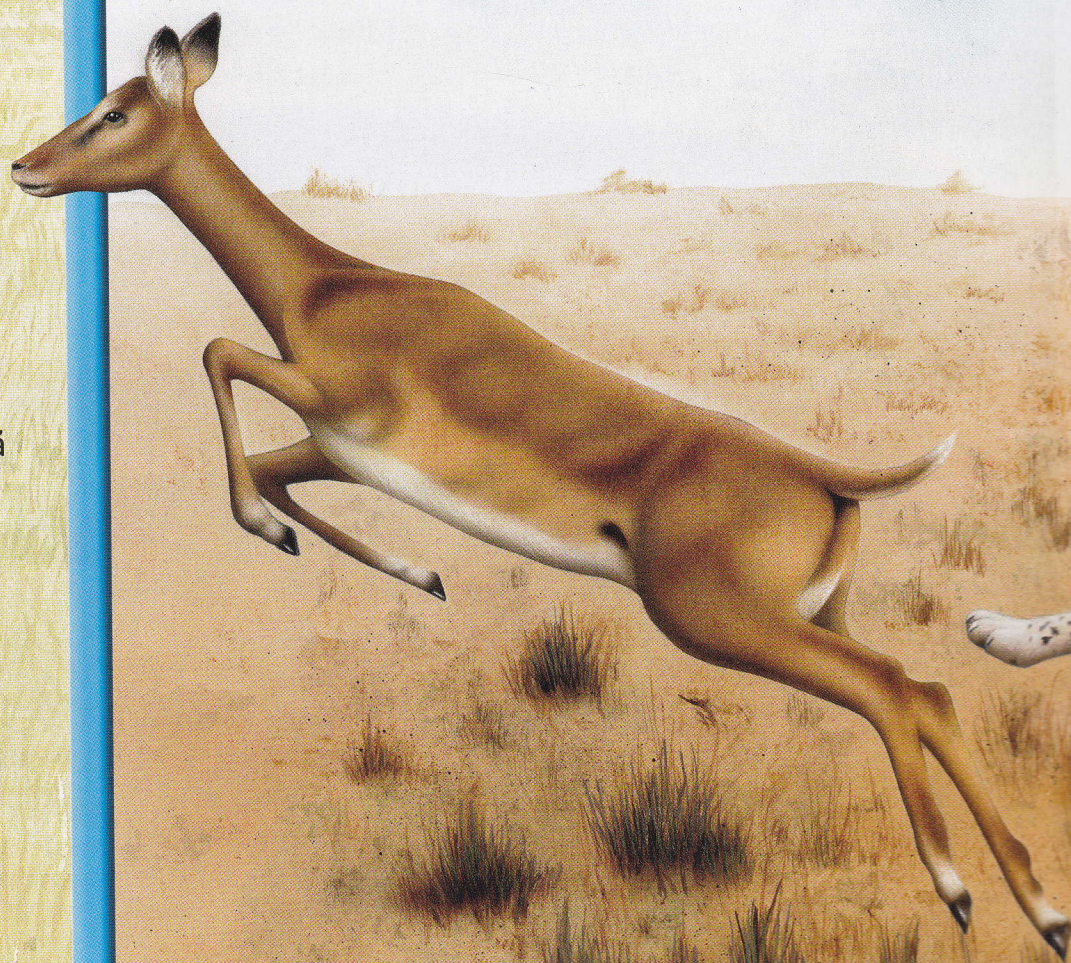

CUPRINS

paginile 2-3	ANIMALE RAPIDE. GHEPARDUL
pagina 4	ȘOIMUL CĂLĂTOR. DREPNEAUA (RÂNDUNICA-DE-MUNTE). LENEȘUL
pagina 5	ANIMALE ACVATICE RAPIDE. STRUȚUL
paginile 6-7	PĂSĂRI DE PRADĂ. BUFNIȚA
pagina 8	PASĂREA-SECRETAR. PĂSĂRI RĂPITOARE CU OCHII DISPUȘI FRONTAL. BUFNIȚA DE ZĂPADĂ
pagina 9	ACVILA. PICIOARE. GHEARE. CIOC
paginile 10-11	ANIMALE DE PRADĂ DIN PĂDURE. URSUL
pagina 12	GĂSIREA PRĂZII. JDERUL. VULPEA
pagina 13	LUPII. GLUTONUL
paginile 14-15	PRĂDĂTORII APELOR. RECHINUL
pagina 16	BALENA UCIGAȘĂ. PEȘTELE-PESCAR. ANEMONA-DE-MARE
pagina 17	CARACATIȚA. ȘTIUCA. STEAUA-DE-MARE
paginile 18-19	GURI PRĂDĂTOARE. CROCODILUL
pagina 20	PIRANHA. PELICANUL
pagina 21	CRANIUL FELINELOR. CAIMANUL
paginile 22-23	FELINELE. TIGRUL SIBERIAN
pagina 24	SALTUL ASUPRA PRĂZII. DUȘMANII APEI. BLANĂ PĂTATĂ
pagina 25	FELINE MICI. GHEARE. ASCUNDEREA PRĂZII
paginile 26-27	NENUMĂRATE MODURI DE A VÂNA. PEȘTELE-ARCAȘ
pagina 28	COLȚI VENINOȘI. PĂIANJENUL. CAMELEONUL
pagina 29	LILIACUL. CĂLUGĂRIȚA. SCORPIONUL
paginile 30-31	SISTEME DE APĂRARE. ARICIUL
pagina 32	CARACATIȚE ȘI SEPII. CĂLUȚUL-DE-MARE. BROTĂCEII DE COPAC
pagina 33	TATUUL. PORCUL-DE-MARE CU ȚEPI. SCONCSUL
paginile 34-35	LANȚUL TROFIC
pagina 36	HIENA. MAXILARE ULUITOARE. ȘACALUL. DIAVOLUL TASMANIAN
pagina 37	INSECTELE. CONDORUL. VULTURUL
paginile 38-39	PRĂDĂTORI DIN TRECUT. MARILE SAUROPODE. ÎNAINTE DE PĂSĂRILE DE PRADĂ. TIRANOZAUURUL

ANIMALE RAPIDE

Agilitatea este o abilitate esențială pentru multe animale. Numai animalele de pradă mari, lipsite de dușmani naturali, își pot permite să renunțe la viteză în timpul deplasării, însă, chiar și așa, fuga nu poate fi evitată atunci când se află în urmărirea prăzii. Abilitatea de a fugi, de a înota sau de a zbura cu rezeziune devine crucială pentru prădător și pradă deopotrivă. Mii de ani de selecție naturală au făcut ca majoritatea speciilor de animale să fie din ce în ce mai competitive și mai adaptate la această cursă continuă.

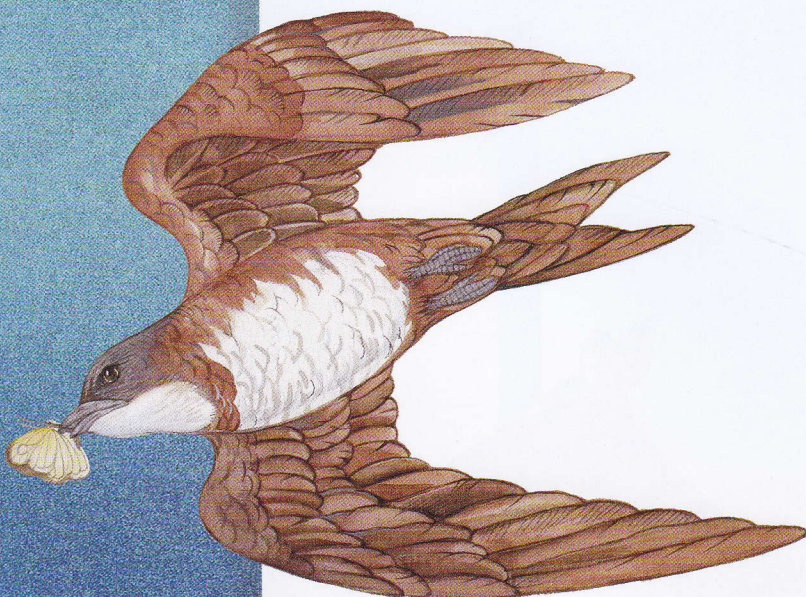
Ghepardul este campionul la viteză în această cursă, reușind să atingă 110 km/h. Impresionanta felină poate menține acest ritm incredibil pentru doar câteva zeci de secunde, dat fiind consumul uriaș de energie. Dacă prada nu este capturată pe parcursul a câteva sute de metri, ghepardul este nevoit să renunțe la urmărire, deoarece își va fi epuizat forțele.

Viteza maximă este atinsă în doar 4 secunde, grație accelerării incredibile datorate mușchilor puternici și flexibilității coloanei vertebrale. În timpul cursei, ghepardul reușește să mențină aderența cu solul cu ajutorul ghearelor, care nu sunt retractile.

ȘOIMUL CĂLĂTOR

Păsările dețin recordul absolut de viteză în rândul animalelor. În timpul spectaculosului său zbor în picaj, șoimul călător atinge viteze de până la 300 km/h. Multe păsări din ordinul Falconiformelor se apropie de această viteză atunci când se năpustesc din înalt asupra prăzii.

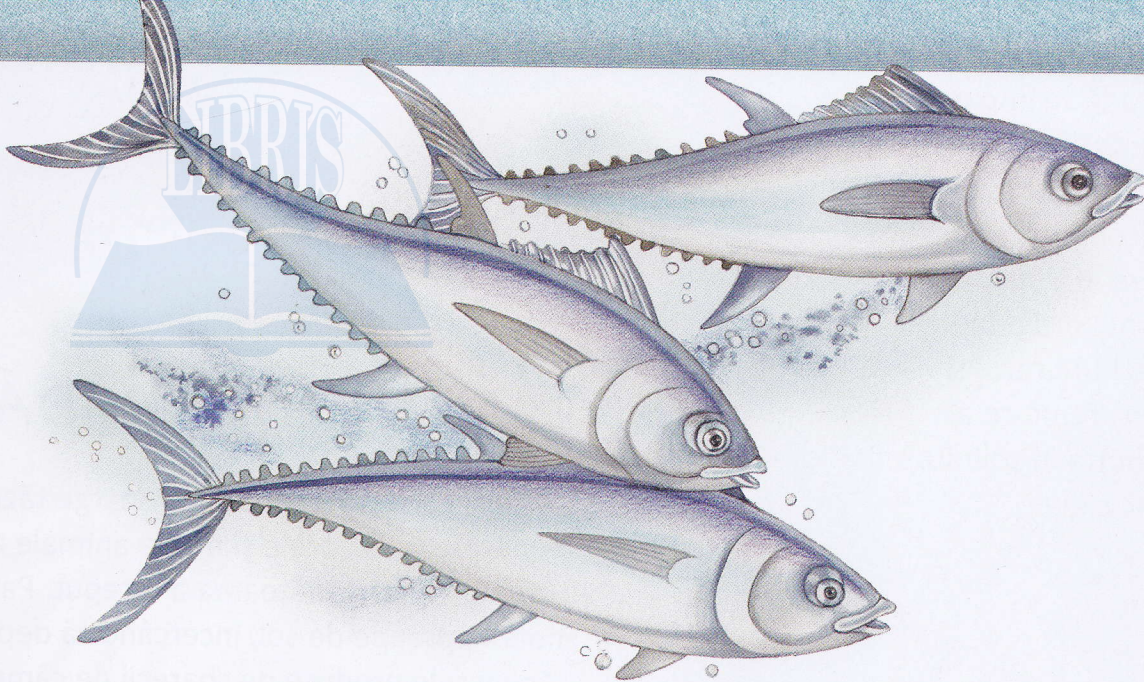
DREPNEAUA (RÂNDUNICA-DE-MUNTE)

Această pasăre migratoare este capabilă să zboare cu peste 100 km/h. Specialitatea ei constă în exploatarea vitezei vântului, de care se lasă purtată.

LENEȘUL

De ce să alergi dacă nu este nevoie? Cel mai lent animal cunoscut este un mamifer de mici dimensiuni care trăiește în pădurile tropicale din America Sud, pe drept numit leneș. Într-un minut nu trebuie să fugă de temutele animale de pradă, se mișcă rar, reușind să parcurgă doar câțiva metri într-un minut.

ÎN APĂ

Apa opune rezistență la mișcare și nu favorizează recordurile de viteză. Corpul locuitorilor mărilor a căpătat în timp o formă alungită, care îi ajută să străpungă lichidul. Tonul și peștele-avantai se numără printre cei mai rapizi pești, atingând viteze maxime de până la 100 km/h. Chiar și mamiferele marine se pot lăuda cu o campioană a valurilor: orca, sau balena ucigașă, atinge 50 km/h, în ciuda mărimii impresionante.

Dintre păsările adaptate la viața acvatică, pinguinul este cel mai agil; el străbate valurile la viteze de peste 30 km/h.

STRUȚUL

Există păsări care trăiesc pe pământ și care și-au pierdut capacitatea de a zbura. Pentru a nu deveni o pradă ușoară, și-au dezvoltat în schimb abilitatea de a fugi. Cea mai mare pasăre alergătoare este struțul, care trăiește în savana africană și deține recordul de viteză la această categorie, reușind să atingă 70 km/h.

Chiar și pampasurile din America de Sud au sprinterul lor: o pasăre numită nandu, ceva mai mică decât struțul și, din acest motiv, mai puțin rapidă.

PASĂREA-SECRETAR

Supranumită și „Pasărea destinului”, secretarul este o pasăre africană de mari dimensiuni, care se folosește de picioarele sale lungi pentru a vâna într-un mod aparte.

Ea capturează șerpi, inclusiv veninoși, lovindu-i în mod repetat cu ghearele sale agile și puternice. Aripile parțial deschise o ajută să pareze mușcăturile letale ale prăzii.

OCHI DISPUȘI FRONTAL

Ochii multor prădători nocturni sunt înzestrați cu pupile mari, pentru a capta chiar și lumina cea mai slabă. În interiorul bulbului ocular se află retina bogată în celule cu bastonașe foarte sensibile, capabile să vadă chiar și în întuneric. Ornitologii susțin că aceste păsări reușesc să vadă în lumină de 50 de ori mai slabă decât cea necesară unui om.

BUFNIȚA DE ZĂPADĂ

Această bufniță se numără printre cele mai importante păsări răpitoare din regiunile arctice.

Reușește să supraviețuiască la limita nordică a tundrei chiar și în toiu iernii, grație penajului dens, care îi acoperă inclusiv picioarele. Prada sa preferată este reprezentată de micuții lemingi, rozătoare asemănătoare hârciogilor, care își construiesc vizuini sub stratul gros de zăpadă. Stând nemișcată la pândă, bufnița încearcă să capteze ultrasunetele emise de micile rozătoare. Odată identificată sursa zgomotului, se avântă într-un atac letal, care nu-i lasă victimei nicio putință de scăpare.

